

Povýšení kříže

V mém bytě visel Tvůj kříž Ježíši.
S úctou jsem se před ním modlíval,
Jako kdysi moji rodiče a řada předků.

Ale najednou mi Tvůj kříž začal vadit....
Všiml jsem si divných pohledů mých návštěv.
Zmocnil se mne strach o mou kariéru.
Jednoho dne se Tvůj kříž ocitl ve tmě v šuplíku.
Kohout nezakokrhal jako kdysi,
když Tě Petr zapřel ...

A čas plynul ... !

Kříže na zdi jsem se zbavil,
ale mnoho jiných křížů plnilo můj život.

A musel jsem je nyní nést sám.

Tebe jsem se zřekl.

Myšlenky na Tebe jsem zasunul do šuplíku svého podvědomí ...

Tak jsem poznal sám na sobě, jak chutná zrada jiných.

A křížů přibývalo, Ty to víš nejlíp, Ježíši !

Jak tvrdé a těžké byly kříže bez Tebe ...

Až jednou zakokrhal kohout Petrův i pro mne ...

a Ty, Pane, jsi na mne pohlédl ...

Nyní má Tvůj kříž zase první místo na zdi mého pokoje.

Jak krásné bylo toto povýšení Tvého kříže.

Tak krásné, že strach se rozplynul jako sníh na slunci!

A mé srdce kromě úcty, zaplavila láska,
která vnesla do něho netušené štěstí.

Děkuji Ti, Pane, žes mne neponechal v propasti mé zrady !

Už se nikdy nevydám za falešnými proroky,
ani za vidinou klamných úspěchů a poct.

Poznal jsem, že jen Ty máš slova věčného života a pravdy
a že kříže, nesené s Tebou, ztrácejí svou tíži.
